

ГЛАВА 4.

*Любовниятъ соперникъ на Главка пристѣпа къмъ намре-
нїята си съ исполнителскы крачки.*

Свѣтлийтъ характеръ на Иона бѣ едно такъзови свденіе, което веднажъ или дважъ са представя въ разстояніето на живота ни. Двѣ бѣха нейнитѣ дарбы, умъ и хубость, дарбы най развиты въ нея. Който е наслѣдилъ честитытъ тѣзи дарбы не може да не познава на какво богатство е той ступанинъ. Прекрасенъ е съюзътъ на добродѣтеля съ смиrenomждрието, но когато добродѣтеля са случи да е твърдѣ възвишена, покрывалото на смиrenomждрието, което уважаваны, не може да прикрыве величіето на добродѣтеля, нито отъ очитѣ на ступанина ѝ. Высокото съзнаніе на собствениытъ дарбы, която простолюдieto не може да отличи, дава на ума очертаніето на една свѣтливость и боязливость, много прїятно намъ кога го срѣтнемъ, и ако и да не можемъ еще да си го истъжуваме, както трѣба. Не са лъжете, ный щеславны и прости чловѣцы, да мислите че свѣтливото нѣкоги докарване на отличны мъже, показва незнаенъ на тѣхното превъсходство надъ васъ. Онуи което выи считате смиrenomждрието, не е друго освѣнь слѣдствие на борбата имъ съ самолюбieto. Умътъ скърби когато е принуденъ да слѣзе до висъ и страда за величіето си предъ вашата малкость. Той вижда невъзможно да събира, да разсжда, да са разговаря съ васъ, и не неговата малкость, но вашата малкость го отчайва.

И Иона слѣдователно имаше съзнаніе за ума си, но обладаваше прелестната онъзи свободность въ обходата, която е исключителна привилегія на прекрасныя полъ, свикнѣта бѣше съ онъзи леснина, която рѣдко са срѣща и у духовиты мъже; тя можеше да измѣнява и да управля красотытъ на собственыя си духъ споредъ натурата на лицата съ която са сбираше. Какъто неисчерпаемъ источникъ който отдѣля отъ струитѣ си и на пѣсечивата земя, и на пещерытъ и на градинытъ, тѣй и тя осветяваше, развеселяваше и расхубавяваше сичко около нея си. Закриваше съ щедростыта си гордостыта, която бѣше неизбѣжно слѣдствие на превъсходството ѝ. Тя бѣше горда въ самоволната си цезарциность, управляше сама дѣйствиата на свѣтлыя си животъ, безъ да приема бабы ржководителкы, ржководеше са сама въ свѣта само чрезъ свѣтлината на непорочното си сърце, безъ да са подчинява на капризната и тираническа власть на обычантъ. Намѣсто общытъ правы и обычай, тя създаде своя, но толкови прїятна бѣше обходата ѝ, женското ѝ докарване и испо-